

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **D. P.**

zastoupen advokátem JUDr. Igorem Honusem

sídlem Sokolská třída 936/21, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2017, č. j. MSK 139386/2017, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 14. 7. 2017, č. j. SMO/264103/17/DSČ/Lip **se zrušuje.**

II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2017, č. j. MSK 139386/2017 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám advokáta JUDr. Igora Honuse náklady řízení ve výši 14 200 Kč do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Vymezení předmětu řízení

1. Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl úmyslně dopustit tím, že dne 19. 2. 2017 okolo 1:10 hodin v Ostravě-Zábřehu po ulici U Hrůbků ve směru k ulici Výškovická, řídil motorové vozidlo Seat Leon RZ X, se kterým byl na ulici Závoří u č. p. 32, kdy při následné kontrole byl policejním orgánem vyzván, podle zvláštního právního předpisu, k provedení testu na návykové provedené testem Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na návykovou látku Cannabis. Následně byl policejním orgánem vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, což na místě odmítl. Tímto svým zaviněným jednáním porušil povinnosti řidiče podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání mu byla uložena v souladu s ust. § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu sankce, a to pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb. ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, rozhodl o vině žalobce dne 14. 7. 2017 rozhodnutím pod č. j. SMO/264103/17/DSČ/Lip, sp. zn. S-SMO/077640/17/DSČ tak, jak uvedeno v odstavci 1. tohoto rozsudku a žalobci byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci 1. tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně vycházel z oznámení o přestupku a svědeckých výpovědí zasahujících policistů.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 14. 7. 2017, č. j. SMO/264103/17/DSČ/Lip, sp. zn. S-SMO/077640/17/DSČ potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že neshledal v postupu správního orgánu I. stupně žádné procesní vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí, a přestupek byl obviněnému prokázán bez důvodných pochybností.

Obsah žaloby

4. Žalobce se proti napadenému rozhodnutí vymezil ve třech následujících žalobních bodech:
(i) správní orgán I. stupně porušil žalobcovo právo účastnit se ústního jednání, pokud neakceptoval omluvu jeho zástupce, který se řádně a s předstihem z ústního jednání omluvil, a přes tuto omluvu ústní jednání dne 28. 6. 2017 konal v nepřítomnosti žalobce a

jeho zástupce; (ii) žalobce se fakticky lékařskému vyšetření nebránil, avšak pouze potřeboval zavolat otci, že se opozdí, což mu nebylo policejní hlídkou umožněno, žalobce se na tomto místě domníval, že pozdější vyšetření nebude mít na výsledky vliv a absolvoval lékařské vyšetření sám; (iii) materiální stránka přestupku nebyla v dané věci naplněna.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že zopakoval argumentaci napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že správní orgán I. stupně byl informován o zastoupení až dne 29. 5. 2017, tedy až po nařízení ústního jednání. V dané situaci šlo k tíži obviněného (žalobce), pokud si zvolil zástupce advokáta, kterému kolidovalo s nařízeným ústním jednáním jiné soudní jednání. Správní orgán I. stupně neměl povinnost za takových okolností akceptovat omluvu advokáta a nařizovat nový termín ústního jednání.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

6. Dne 18. 3. 2017 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 8. 3. 2017 a předvolání k ústnímu jednání na 3. 4. 2017. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí správního spisu je, mimo jiné, následující:
- oznámení přestupku PČR ze dne 23. 2. 2017;
 - tiskopis „Oznámení (odevzdání) přestupek (věci)“ ze dne 19. 2. 2017;
 - úřední záznam PČR ze dne 19. 2. 2017 vypracovaný pprap. Bc. M.P.;
 - potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 19. 2. 2017 (špatně čitelné vyplněné kolonky)
 - oznámení o zahájení řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu a předvolání k ústnímu jednání na 3. 4. 2017, doručeno žalobci dne 18. 3. 2017;
 - omluva z ústního jednání ze dne 27. 3. 2017, kterou se žalobce omlouvá z důvodu nemoci, zasláná poštou téhož dne a doručeno správnímu orgánu dne 30. 3. 2017 (bez přiložení jakéhokoliv lékařského potvrzení, pozn. soudu);
 - protokol o ústním jednání ze dne 3. 4. 2017, kdy toto přerušeno za účelem výslechu svědků;
 - předvolání ze dne 6. 4. 2017 obviněného (žalobce) k ústnímu jednání na den 28. 6. 2017, doručeno žalobci dne 21. 4. 2017;
 - rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 8.3.2017, č. j. SMO/089925/17/DSČ/Kru-BS, sp. zn. S-SMO/067625/17/DSČ o zadržení řidičského průkazu č. EJ X, jehož držitelem je D. P. (PM 20. 4. 2017);
 - rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 19. 4. 2017, č. j. MSK 42015/2017, sp. zn. DSH/8914/2017/Bej, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 8.3.2017, č.j. SMO/089925/17/DSČ/Kru-BS, sp. zn. S-SMO/067625/17/DSČ o zadržení

řidičského průkazu potvrzeno (žalobce zastoupen advokátem JUDr. Igorem Honusem, pozn. soudu);

- email JUDr. Igora Honuse ze dne 29. 5. 2017, kterým advokát informuje správní orgán I. stupně o skutečnosti, že přestože správní orgán disponuje plnou mocí, kterou předkládal spolu s odvoláním proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, nebyl předvolán k ústnímu jednání na den 28. 6. 2017, 8:00, dále že se tato plná moc vztahuje na celé řízení, a konečně že se omlouvá jako zástupce obviněného z ústního jednání, neboť téhož dne v 9:15 je předvolán k jednání u Vrchního soudu v Olomouci (doloženo předvoláním) a v odpoledních hodinách má jednání kárné komise v pobočce ČAK Brno, jakožto její člen;
- výzva k doložení originálu plné moci ze dne 5. 6. 2017;
- plná moc ze dne 27. 2. 2017, doručena správnímu orgánu I. stupně dne 8. 6. 2017;
- protokol o ústním jednání ze dne 28. 6. 2017, na němž byli vyslechnuti svědci zasahující policisté (pprap. P. a prap. K.);
- rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání dopravného přestupku ze dne 14.7.2017 vydané pod č. j. SMO/264103/17/DSČ/Lip, sp. zn. S-SMO/077640/17/DSČ potvrdil (rozhodnutí doručeno toliko žalobci dne 19. 7. 2017).

7. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 28. 7. 2017 odvolání za žalobce advokátem JUDr. Igorem Honusem (bez přiložené plné moci, pozn. soudu) a dne 16. 8. 2017 bylo předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje. Přílohou odvolání jsou výsledky toxikologického vyšetření, které probíhalo ve večerních hodinách dne 19. 2. 2017. Součástí správního spisu je též žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní úprava

8. Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) *o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*
9. Podle ust. § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*
10. Podle ust. § 33 odst. 2 správního řádu *zmocnění může být uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.*

Právní posouzení věci samé

11. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřípustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
12. Soud po přezkoumání správních spisů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, když správní řízení bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. K čemuž a též k jednotlivým námitkám soud uvádí, následující:
13. Správní soud se, k **první** žalobní **námítce**, zaměřil na řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, konkrétně na splnění předpokladu pro projednání věci bez přítomnosti obviněného (žalobce), resp. jeho zástupce u ústního jednání konaného dne 28. 6. 2017, tj. postup, který zvolil správní orgán I. stupně a žalovaný, jakožto orgán odvolací, aproboval do svého rozhodnutí.
14. K otázce posuzování důvodnosti omluvy se již v minulosti mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, přičemž lze kupříkladu citovat závěry prezentované v rozsudku ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009-99: „... Při hodnocení důležitosti důvodu omluvy ... bylo třeba především vzít v úvahu, že ze spisového materiálu nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha a potřeba stěžovatelky a jejího zástupce.... Navíc, trvala-li stěžovatelka na osobní účasti svého zástupce při velmi důležitém procesním úkonu jakým je ústní jednání, byla by z hlediska potřebné důvěry mezi stěžovatelkou a jejím zástupcem - vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a k dosavadnímu průběhu řízení - dosti problematická substituce jiným advokátem ... V tomto projednávaném případě nelze hovořit ani o nedostatečné procesní obezřetnosti či pasivitě na straně zástupce stěžovatelky, kterého si v řízení před správními orgány zvolila a jež odpovídal za řádný výkon převzatého zastoupení podle zákona a pravidel svého povolání. Není možno ani přehlédnout, že se ve správním řízení, v němž je třeba dbát především práv a zájmů účastníků řízení, rozhodovalo o právech a povinnostech stěžovatelky jako obviněné z přestupku, a nikoliv o právech svědků“. Lze uzavřít, že důležitost důvodu omluvy obviněného z přestupku nebo jeho zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání (§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích) je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku nebo jeho zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.
15. Krajský soud považuje za nezbytné nejprve shrnout průběh správního řízení, neboť pouze v kontextu posloupnosti jednotlivých procesních úkonů, podání a rozhodnutí lze posoudit důvodnost omluvy advokáta z hlediska shora naznačených kritérií.
16. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 19. 4. 2017, č. j. MSK 42015/2017, sp. zn. DSH/8914/2017/Bej (čl. 25 správního spisu) plyne, že odvolatel (žalobce) byl v předmětném řízení zastoupen JUDr. Igorem Honusem, a to na základě plné

moci (není součástí správního spisu, stejně jako odvolání samotné), kterážto skutečnost plyne ze záhlaví citovaného rozhodnutí. Dne 21. 4. 2017 si žalobce převzal předvolání k ústnímu jednání nařízeného na 28. 6. 2017, ze správního spisu plyne, že zástupce obviněného (žalobce) JUDr. Igor Honus nebyl k ústnímu jednání předvolán. Dne 29. 5. 2017 informuje JUDr. Igor Honus správní orgán I. stupně o skutečnosti, že zastupuje obviněného (žalobce) též v řízení o přestupku, a že již dne 21. 3. 2017 zaslal správnímu orgánu I. stupně plnou moc spolu s odvoláním proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, a zároveň se omluvil z nařízeného jednání (čl. 32 správního spisu). Následně k výzvě správního orgánu doložil originál plné moci ze dne 27. 2. 2017 (čl. 38 správního spisu), z žalobou napadené rozhodnutí a taktéž z vyjádření žalobce plyny, že se jednalo o shodnou plnou moc, kterou zástupce prokazoval své zmocnění v odvolacím řízení o zadržení řidičského průkazu.

17. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že plná moc ze dne 27. 2. 2017, byla skutečně *expressis verbis* udělena pro řízení o zadržení řidičského průkazu, neboť odkazovala na řízení vedené pod sp. zn. S-SMO/067625/17/DSČ, když výslovně obsahuje, po obecném výčtu úkonů právní pomoci, následující: „**Tuto plnou moc uděluji i v rozsahu práv a povinností podle tr. řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce, jako zvláštní plnou moc k Zmocněnce v rámci řízení u Magistrátu města Ostravy – odbor dopravně správních činnosti čj. SMO 070285/17/DSČ/Kru-BS, sp. zn. S-SMO/067625/17/DSČ.**“ Je pravdou, že takto formulovaná plná moc zcela jistě postačovala jako průkaz zastoupení pro řízení o zadržení řidičského průkazu, v rámci kterého též byla správnímu orgánu zaslána, nicméně její obsah je přinejmenším nejasný pro její posouzení jako plné moci generální. A tedy, nebylo pochybením správního orgánu I. stupně pokud k ústnímu jednání předvolal pouze obviněného (žalobce) a nikoli JUDr. Igora Honuse. Otázka zastoupení v řízení o přestupku se dostala „do hry“ až v okamžik, kdy zástupce dne 29. 5. 2017 informuje správní orgán I. stupně, že zastupuje obviněného (žalobce) i v řízení o přestupku, což advokát prokazoval shodnou plnou mocí. Soud, stejně jako žalovaný, připouští, že v situaci, kdy plná moc je udělena *expressis verbis* pro jiné řízení, které je však odvislé od řízení o přestupku (zde zadržení řidičského průkazu, tj. rozhodnutí předběžné povahy), postačí nové dovolání se shodné plné moci. Lze tedy shrnout, že ve vztahu k správnímu řízení došlo k prokázání vzniku zastoupení nejdříve dne 29. 5. 2017, nicméně z předchozího průběhu řízení je zcela zjevné, že k samotnému vzniku zastoupení došlo dříve, tj. již dne 27. 2. 2017 a zároveň byla též vyjasněna, předtím značně „zamlžena“, otázka rozsahu zmocnění, proč se hlavní argument, kterým správní orgány operovaly, aby dokumentovaly nedůvodnost omluvy, zcela rozplynul (např. srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 151/2014-33: „Plná moc není rozhodná pro vznik samotného zastoupení; to vzniká smlouvou mezi zmocněncem a zmocnitelem.“).
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně dospěl k závěru, že zastoupení v řízení o přestupku bylo správnímu orgánu I. stupně prokázáno, resp. vyjasněno až dne 29. 5. 2017, a tento měl tedy považovat JUDr. Igora Honuse za zástupce obviněného (žalobce). Krajský soud se však již nemůže ztotožnit se závěrem žalovaného o (ne)důvodnosti omluvy. Žalovaný k nedůvodnosti omluvy uvedl, že: „[z]a takové situace jde k tíži obviněného, že si zvolil zmocněnce, který ve chvíli, kdy oznámil správnímu orgánu, že chce v přestupkovém řízení zastupovat obviněného, věděl, že má již nařízeno jednání u soudu ... [z]a takové situace neměl zmocněnec obviněného v přestupkovém řízení zastupovat nebo upřednostnit ústního jednání u správního orgánu, jelikož k tomuto byl prokazatelně zmocněn dříve.“ Krajský soud

považuje uvedenou argumentaci za nepřiléhavou na předmětnou věc, neboť pouze za situace, kdy zvolení zmocněnce, jemuž od počátku vzniku zastoupení koliduje s nařízeným ústním jednáním jiná událost (např. soudní jednání, dovolená nebo nemoc), vykazuje znaky obstrukčního jednání – „bojkotu“ správního řízení. Bez dalšího nemůže postačovat skutečnost, že zastoupení bylo správnímu orgánu oznámeno až po nařízení ústního jednání, byť se může jednat o první varovný signál o možném zneužití institutu zastoupení. Předně se jednalo o omluvu, která byla správnímu orgánu I. stupně doručena v dostatečném předstihu, tj. cca jeden měsíc dopředu, dále se tak stalo v první polovině běhu prekluzivní lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek (srov. § 20 odst. 2 zákona o přestupcích, ve znění účinném od 1. 10. 2015), zástupce fakticky již obviněného (žalobce) zastupoval v řízení o zadržení řidičského oprávnění, o čemž správní orgán I. stupně musel vědět, a zároveň se jednalo o první omluvu zástupce, která byla též řádně odůvodněna a doložena patřičným předvoláním k jednání soudu.

19. Krajský soud k této žalobní námitce uzavírá, že s ohledem na průběh řízení byla omluva JUDr. Igora Honuse řádná a včasná, pročez bylo namístě, aby správní orgán I. stupně nařídil nové ústní jednání. Dále je potřeba připomenout, že u ústního jednání konaného dne 28. 6. 2017 byli vyslechnuti zasahující policisté, s ohledem na charakter přestupku, který není zachycen jinak než smysly policistů, se jedná o závažné porušení práva na spravedlivý proces (podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům), pokud se obviněný (žalobce), resp. jeho zástupce nemohl účastnit ústního jednání, při kterém byli vyslechnuti zasahující policisté.
20. K **dalším námitkám**, které směřují do hodnocení zjištěného skutkového stavu, se soud nemůže kvalifikovaně vyjádřit, neboť napadené rozhodnutí je rušeno pro závažné procesní pochybení správních orgánů, které má za následek nepoužitelnost důkazů (svědeckých výpovědí), které byly správním orgánem I. stupně opatřeny v rámci ústního jednání konaného dne 28. 6. 2017. A tak pouze nad rámec odůvodnění soud uvádí, že bude-li prokázáno, že žalobce skutečně odmítl podrobit se lékařskému vyšetření, a to k výzvě policistů, nemůže toto nahradit dobrovolné vyšetření, kterému se žalobce porobil až po takřka 20 hodinách sám, jak uvádí a dokládá v odvolání proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když takovéto vyšetření nic nevypovídá o intoxikaci žalobce v době spáchání přestupku.

Závěr a náklady řízení

21. Závěry žalovaného jakož i závěry správního orgánu I. stupně o důvodnosti omluvy, resp. platnosti zmocnění jsou, jak shora uvedeno, nesprávné, a zároveň vedly k omezení práva žalobce účastnit se projednání přestupku. Jedná se o vadu řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správními orgány (*in concreto* § 74 odst. 1 zákona o přestupcích), které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Soud tedy rozhodnutí žalovaného jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 3 s. ř. s. a věc vrátil podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Za dané situace bude namístě, aby v projednávané věci bylo znova nařízeno ústní jednání, na které bude volán zástupce žalobce (nedojde-li k zániku či změně zastoupení) a opětovně

vyslechnuti zasahující policisté či provedeny jiné důkazy, a to vše v souladu s ust. § 74 odst. 1 správního řádu.

22. Krajský soud připomíná, že správní orgány jsou shora vysloveným právním názorem v dalším řízení vázány podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.
23. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud zavázal výrokem III. tohoto rozsudku žalovaného zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, které se sestávají z nákladu na právní zastoupení stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném ke dni vykonání úkonu právní služby (dále jen „advokátní tarif“) – přičemž podle ust. § 1 odst. 2, § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu advokátovi náleží odměna za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a vyjádření ze dne 4. 1. 2018) ve výši 9 300 Kč; advokátovi dále náleží paušální náhrada podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 900 Kč. Do nákladů je nutno zahrnout i zaplacené soudní poplatky ve výši 3 000 Kč (za podanou žalobu) a 1000 Kč (za návrh na přiznání odkladného účinku, a to i za situace, kdy žalobci nebylo vyhověno – srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2014, č. j. 45 A 11/2012-61). Celkem tedy náhrada nákladů činí částku 14 200 Kč, kterou je povinen žalovaný uhradit žalobci ve lhůtě stanovené v nákladovém výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. června 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně